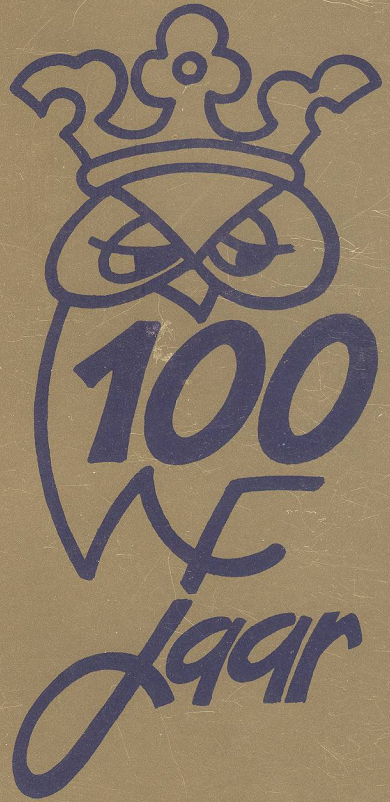
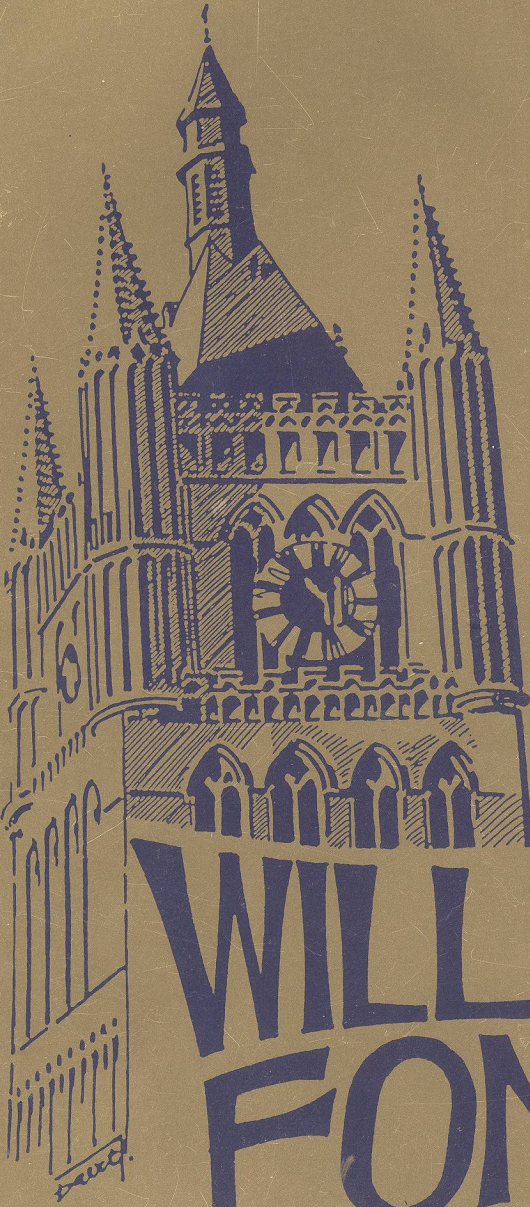

IEPER

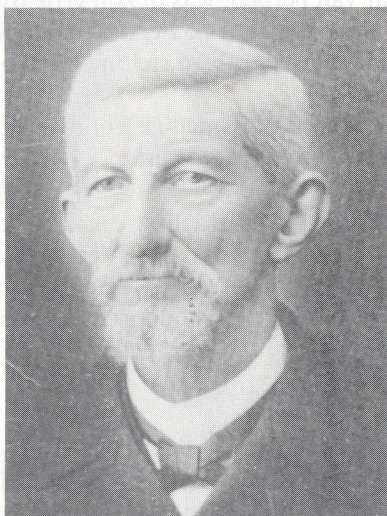
WILLEMS-
FONDS

Korte historische schets van het Willemsfonds te Ieper

door Willy Denolf

Indien men te Ieper ooit een studie zou schrijven over het socio-cultureel leven in de Hallestad, dan zou de plaatselijke Willemsfondsafdeling er ruim in aan bod komen. Wie nu eigenlijk de stichter is van de afdeling, is een vraag die wel nooit zal beantwoord worden. In 1871, reeds lang voor er te Ieper sprake was van een afdeling, reisde de liberale drukker-lithograaf Engel Van Eeckhout naar Gent om er de feesten bij te wonen ingericht ter gelegenheid van het bestaan van twintig jaar Willemsfonds. Ook de zoon van Jan-Frans Willems, Felix Willems, was op die feesten aanwezig. Enkele jaren later zal dezelfde Felix Willems te Ieper tewerkgesteld zijn als ontvanger der registratie. Waar nog geen afdeling bestaat, zijn er toch reeds kernen van enkele mensen, die hun bijdrage betalen aan het Algemeen Bestuur te Gent. Willems betaalt een jaarlijkse bijdrage van tien fr., Van Eeckhout houdt het bij vijf fr.

Men moet wachten tot 1884 vooraleer de afdeling Ieper gesticht wordt. Haar eerste voorzitter is Victor De Veen, leraar aan het Koninklijk Atheneum van Ieper. De Veen is geboren te Brugge, hij stond als leraar wiskunde te Bouillon en heeft daarna Ieper als standplaats. Zijn verblijf te Ieper zal van korte duur zijn. Het Koninklijk Atheneum te Ieper wordt afgeschaft en De Veen keert in november 1884 naar

POLYDOOR VERMEULEN
eerst waarnemend voorzitter - werd op
kerstavond 1887 aangesteld tot Voorzitter
van de Ieperse Willemsfondsafdeling
Grootvader van Charles Vermeulen,
beheerder van de Brouwerij Vermeulen
te Ieper.

Brugge terug. Met hem verlaten ook de leraars Even en Harch, beiden Willemsfondsleden — de Hallestede. Deze laatsten hadden een avondcursus Engels en Duits ingericht. Polydoor VERMEULEN, eerst enkele jaren waarnemend voorzitter, aanvaardt definitief het voorzitterschap van de afdeling op kerstavond 1887.

Heel wat Willemsfondsleden zijn tevens lid van de bloeiende toneelmaatschappij « De Vlaamsche Ster » — ook al een stichting van Engel van Eeckhoudt — en de « De Werkmansliet ». Het past even de namen te vermelden van de mensen die, dank zij hun onbaatzuchtige medewerking, hebben helpen bijdragen tot het succes van hun talrijke muziek- en voordrachtavonden. Het zijn : O. Callebert, E. Cofijn, V. De Deyne, A. Delmotte, J. De Wanckel, K. Deweerdt, J. Ducorney, voorzitter van « De Vlaamsche Ster », A. Duflou, A. Igodt, G. Maillard, T. Moreaux, J. Tacoen, J. Wittebroodt, E. Nolf.

Vanaf haar eerste bestaansjaar hecht de Ieperse Willemsfondsafdeling uitzonderlijk belang aan de verspreiding van vrijzinnige lectuur. In haar jaarverslag van 1886-1887 staat te lezen dat zij 3206 dagbladen, hetzij ruim duizend bladen meer dan het voorgaande jaar verstuurd hebben. Niet alleen Ieper, ook de randgemeenten trachten zij te bereiken.

Niet alleen de concerten genieten veel bijval ; ook talentvolle redenaars komen naar Ieper. Onder hen : professor Fredericq, Julius Sabbe, Pol De Mont, die zich zal ergeren over de franstalige uithangborden in Ieper en professor Vercouillie. In 1912, komt Camille Huysmans spreken in de zaal « La Bourse » over de kantwerksters. Huysmans is op dat ogenblik reeds socialistisch volksvertegenwoordiger. Te Ieper is Huysmans geen onbekende. Van 1893 tot 1895 was hij leraar aan het « Collège de l'Union ». In die periode was hij lid van het Willemsfonds te Ieper en onder zijn impuls werden er leergangen Engels en Duits ingericht voor de Willemsfondsleden. Veron De Deyne, eveneens leraar van beroep, was in zijn vrije tijd een verdienstelijk amateur-fotograaf, die van het Ieper van voor de Eerste Wereldoorlog menig plaatje geschoten heeft, dat ons nu nog in de gelegenheid stelt met het Ieper uit die tijd kennis te maken.

Voor de plaatselijke afdeling verzorgde hij menige voordrachtavond, waarbij de aanwezigen kennis konden maken van zijn fotowerk.

In 1892 wordt in de Ieperse Willemsfondsafdeling een afdeling van de « Jonge Wacht » opgericht. Ernest Nolf, advocaat, is voorzitter en Hector Vermeulen is secretaris. Familienamen, die men reeds aantreft op de allereerste ledenlijst van de afdeling. Wanneer in 1903 het Julius Vuylstekefonds wordt gesticht, zal men onder de leden twee Ieperlingen aantreffen : de reeds eerder vermelde Ernest Nolf en M. Gorissen gemeentesecretaris.

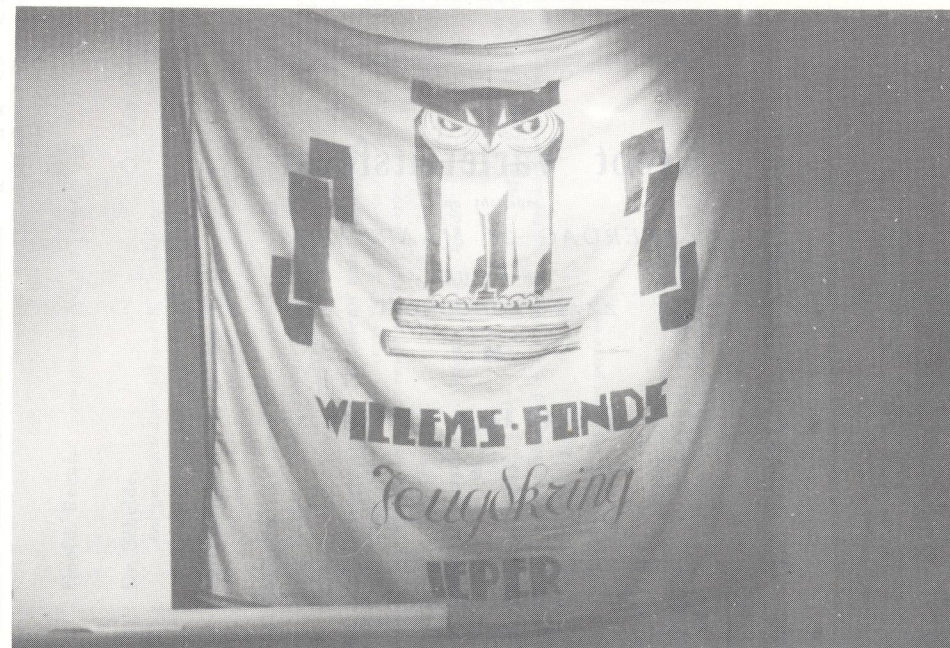
Twee jaar na haar stichting heeft de Ieperse Willemsfondsafdeling reeds een socio-culturele tegenhanger. Hugo Verriest, de toenmalige directeur van het St.-Vincentiuscollege sticht te Ieper een afdeling van het Davidsfonds.

Polydoor Vermeulen overlijdt in het voorjaar van 1914. Een paar maanden later breekt de Eerste Wereldoorlog uit. Op 15 april 1915 vindt de secretaris van de afdeling, Alphonse Vandendriessche de dood, wanneer zijn woning door Duitse bommen getroffen wordt. In mei van hetzelfde jaar worden de laatste burgers op transport naar Frankrijk gezet.

Te Ieper is de heropbouw reeds ver gevorderd als de Willemsfondsafdeling opnieuw tot leven gewekt wordt. Julius Tordeur is de eerste naoorlogse voorzitter. Net als tijdens de eerste bestaansjaren gaat de aandacht van het bestuur naar het stichten van een bibliotheek. Onder de schenkers van boeken treft men namen aan van de stichters van het eerste uur : Van Alleynens en Vermeulen. Het is echter niet meer het Ieper van voor '14. De levensgewoonten zijn veranderd. De bioscoop doet zijn intrede en later zal de radio volgen. Voor het bijwonen van concerten trekt men nu naar Rijsel. Eëndagstrips zijn sterk in de mode. Frankrijk en Engeland genieten de voorkeur. Een graaggehoorde redenaar voor de afdeling dient zeker vermeld nl. Karel Jonckheere.

In de dertiger jaren zijn Jeugdkringen in het Willemsfonds iets totaal nieuws. De ouderen vinden het gehele gedoe eerder te gedurfd.

« Wacht tot ge ouder zijt » menen zij de jongeren als raad te moeten geven. Ook te Ieper steekt men met een jeugdkring van wal. Het is een eerder moeizaam begin. Doch met de jaren die volgen, krijgt de kring meer wind in de zeilen.

Er wordt zelfs een koor aan de jeugdkring toegevoegd. Onder de leiding van Jan Decadt worden kleine operettes van de Westvlaming Jules Missine opgevoerd. De activiteiten van de jeugdkring doen denken aan de muziekavonden uit de eerste jaren van de Willemsfondsafdeling. Decadt, die later een bekend Belgisch musicus worden zal, laat eigen werk opvoeren. In de loop der jaren besteedt men grote zorg aan het opstellen van de programma's.

Vooral de invloed van Jan Decadt is hier merkbaar. Tijdens een Willemsfondsavond te Ieper geeft Victor Legley zijn eerste vioolconcert. Hij wordt aan de vleugel begeleid door Jan Decadt. Legley, die een jaar jonger is dan Decadt, zal een van onze hedendaagse meest representatieve componisten worden. Valeer De Byser als voorzitter en Lucien Jude als secretaris van de afdeling zijn de steunpilaren van Ieperse Willemsfondsafdeling die opnieuw een bloeiende periode kent. De Blauwe Vaan onder redactie van Jude kan als spreekbuis van de afdeling beschouwd worden. Als leraars hebben De Byser en Jude een stevige reputatie opgebouwd. Er worden opnieuw cursussen Duits en Engels gegeven. De Willemsfondsafdeling en de Jeugdkring-Koorkring werken nauw samen.

Voor de opvoering van « Schoolmeester Pieterse », het eerste toneelstuk dat ze voor het voetlicht brengen, deden zij een beroep op : A. Lowier, A. Bouwen, O. Gesquiere, A. Busschaert, A. Sedeyn, E. Gruwier, G. Lacante, A. Heyvaert. Waren

Willemsfonds - Jeugdafdeling

I E P E R

Groot Varieteitsfeest

ingericht op

ZATERDAG 28 MAART 1936

TE 8 UUR.

ZAAL "CONCORDIA".

-- PROGRAMMA --

PRIJS: 0.50 FRANK

Verkocht ten voordeele van het

Willemsfonds - Jeugdverbond

vertolkers voor de operette « DE DUVEL IN DE KOSTSCHOOL » Juffr. A. en R. Cromheecke, O. Deven, A. Busschaert, A. Sedeyn en R. Demeyere. Deze laatste is de initiatiefnemer tot het stichten van een jeugdkring te Ieper. Hij neemt contact op met andere steden in West-Vlaanderen waar insgelijks jeugdkringen het licht zien. Met de jeugdkring-koorkring verzorgt hij zelfs optredens buiten Ieper. De operette « Ordonnansje » zal wel de laatste geweest zijn die de kring heeft opgevoerd. Het rommelt opnieuw in Europa.

« Nooit meer oorlog ! » is de idiootste leuze die ooit gescandeerd werd. In 1940 breekt het oorlogsgeweld opnieuw los. Ieper beeft en siddert tegelijk. De cursussen Engels en Duits worden gestaakt. De activiteiten van de Ieperse Willemsfondsafdeling beperken zich enkel tot de bibliotheek, die nog steeds druk bezocht wordt.

Na de oorlog verhuist De Byser naar Brussel. Zijn vriend Jude neemt noodgedwongen het voorzitterschap van de afdeling op zich. Enthousiast is hij echter niet. Hij mist zijn boezemvriend De Byser. Alles brandt dan ook slechts op een laag pitje. De grootste bedrijvigheid van de afdeling is dan ook de bibliotheek die enkele malen van adres zal veranderen. Jude wordt benoemd tot directeur aan de Rijksmiddelbare School te Poperinge. Uit de ons zo schaars overgebleven archiefstukken vernemen wij met grote moeite de namen van de bestuursleden : Dokter Cornet, Mevr. Suzy Van Gelderen zijn echtgenote, die instaat voor de uitlening van boeken, verder Leonce Van Alleynes en Mevr. Verhack. Eenmaal duikt zelfs de benaming « Hogeschooluitbreiding Willemsfonds Ieper » op.

Subsidies zijn steeds het zorgenkind geweest van elke vereniging. In 1890 besluit de gemeenteraad van Ieper geen subsidie meer uit te keren aan de Ieperse Willemsfondsafdeling.

« Wij moeten er niet meer op rekenen » besluit Polydoor Vermeulen zijn jaarverslag. Enkele jaren later zal hij het eens te meer ondervinden wat het betekent te moeten optornen tegen de meerderheid van de gemeenteraad. Het « Collège Mone » is zijn werk. Het merendeel der leraars zijn Willemsfondsleden. Wanneer het college in geldnood verkeert, aarzelt het Algemeen Bestuur van het Willemsfonds niet een toelage te verlenen. Een druppel op een hete plaat ! Het college is gedoemd om evenals het « Collège de l'Union » te verdwijnen.

Willems, David, Dosfel en Masereel, allen hebben ze hun fonds te Ieper. Onder hen is het Willemsfonds het oudste.

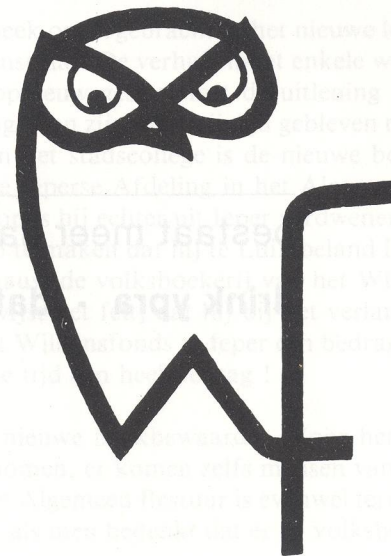
Na elke oorlog kwamen er technische nieuwigheden bij. Na de radio de televisie. Informatie krijgt men thuis zoveel als men maar wil. Video-recorder is sinds lang geen onbekend begrip meer. Voor concerten en toneelopvoeringen hoeft men 's avonds niet meer de deur uit. Het wordt alles zo met een druk op de knop in de huiskamer binnengebracht. Activiteiten inrichten is niet altijd zo gemakkelijk.

Toen het cultuurpact er kwam heeft de afdeling zich aangepast. Later toen er te Ieper gewerkt werd voor een erkende Stedelijke Culturele Raad heeft de afdeling haar woordje meegepraat. Een afgevaardigde van de Willemsfondsafdeling, W. Denolf maakt zelfs deel uit van het dagelijks bestuur. Wie subsidies verwacht, moet zich weten aan te passen.

Honderd jaar Willemsfonds Ieper. In deze bijdrage past het zeker ook de huidige voorzitter dhr. MELIS te vernoemen. Zoals de Ieperlingen hem kennen als gemeenteraadslid en provincieraadslid, zo heeft hij ook, op de hem zo eigen manier de Willemsfondsafdeling Ieper geleid. Rustig maar beheerst. Een bemoedigend woord en het zo vertrouwde schouderklopje. Zó de Voorzitter van de plaatselijke Willemsfondsafdeling, zó de Voorzitter van het Provinciaal verbond. Beiden zijn immers één en dezelfde persoon.

In het vooruitzicht van het Eeuwfeest heeft hij geijverd voor een Jan-Frans Willemsstraat te Ieper. Thans ziet hij zijn streven met succes bekroond. Er komt een Jan-Frans Willems Wandelpad, van aan de Menenpoort tot aan de Rijselpoort, op de oude Ieperse vestingen waar het zo aangenaam is om kuieren. Is het een speling van het lot ? Langsheen het J.F.-Willemswandelpad bevindt zich de beeldengroep « Dit volk moet herleven » opgericht ter nagedachtenis van Hugo Verriest, die van 1878 tot 1888 principaal was van het St.-Vincentiuscollege te Ieper. Willems en Verriest hebben elkaar vaak ontmoet.

Vijanden mag men hen zeker niet noemen. Wat meer is, de kleinzoon van J.-F. Willems bezocht het St.-Vincentiuscollege toen Verriest er principaal was !

De Willemsfondsbibliotheek te Ieper.

In het tweede jaarverslag van de Ieperse Willemsfondsafdeling wordt de oprichting gemeld van een volksboekery. Zij is een van de 38 volksbibliotheeken die het Willemsfonds op dat ogenblik in het Vlaamse landsgedeelte telt.

De boekencollectie bestaande uit tweehonderd vijftig werken is ondergebracht in het lokaal van de afdeling toen nog gevestigd in de « Gouden Arend ». De boeken worden uitgeleend op zondagvoormiddag van 11.30 tot 12 u. Via het Gouden Vioolstraatje kan men zich toegang verschaffen tot de boekery.

Gemeentesecretaris M. Gonissen, schrijver-penningmeester van de Ieperse Willemsfondsafdeling is tevens de boekbewaarder. Hem komt dus de eer toe de Eerste Willemsfondsbibliothecaris van Ieper te zijn geweest. Vanaf haar ontstaan reeds is de afdeling bekommerd geweest om de verspreiding van vrijzinnige lectuur. In hetzelfde jaarverslag waarin de oprichting van de volksboekery wordt aangekondigd, wordt eveneens melding gemaakt van het feit dat de afdeling tijdens het voorbije werkjaar 1533 liberale dag- en weekbladen te Ieper en in de omliggende gemeenten verstuurd heeft. Het jaar daarop klimt dit getal op tot 2207 om zelfs de piek van 3306 te bereiken. Gedurende een paar jaar zal het aantal bezoekers nagenoeg hetzelfde blijven. Voor haar eerste werkingsjaar ontvangt de boekery een toelage van 100 fr. van het Algemeen Bestuur, de jaren daarop zeventig fr.

In 1892 is de bibliotheek ondergebracht in het nieuwe lokaal van de afdeling « Café de la Bourse » Cartonstraat. De verhuis moet enkele weken in beslag genomen hebben want er wordt opnieuw gestart met de uitlening van boeken vanaf zondag 9 december. De openingsuren zijn ongewijzigd gebleven nl. van 11.30 tot 12 u. Hippoliet Meert, leraar aan het stadscollege is de nieuwe boekbewaarder. Hij vertegenwoordigt eveneens de Ieperse Afdeling in het Algemeen Bestuur van het Willemsfonds. Het jaar daarop is hij echter uit Ieper verdwenen en uit het Jaarboek van het Willemsfonds valt op te maken dat hij te Luik beland is. Korte tijd nadien duikt hij te Brussel op. Hoe nauw de volksboekery van het Willemsfonds te Ieper hem wel aan het hart lag, bewijst het feit, dat hij bij het verlaten van de Hallestede aan de volksboekery van het Willemsfonds te Ieper een bedrag schenkt van vijftig fr. Vanwege een leraar in die tijd een heel bedrag !

De heer Creus is de nieuwe boekbewaarder. Voor het eerst wordt gemeld dat het lezersaantal is toegenomen, er komen zelfs mensen van buiten Ieper naar de boekery. De toelage van het Algemeen Bestuur is evenwel teruggevallen op vijfendertig fr. per jaar. Begrijpelijk als men bedenkt dat er 45 volksboekeries zijn in 28 Willemsfondsafdelingen.

Naar het einde van de eeuwwisseling geraakt de boekerij echter in verval. Wanneer het Willemsfonds te Gent zijn vijftigste verjaardag viert, grijpt een misnoegd Ieperling naar de pen en schrijft o.m. :

« ... zelfs de boekerij der afdeling, waarin tal van werken met vrijzinnige strekking voor handen zijn; blijft gesloten... En juist dit ontbreekt hier voor onze werkende klasse en kleine burgerij, sinds het Willemsfonds geen voordrachten meer houdt en geen boeken meer ter lezing uitleent. »

Alphonse Van den Driessche is de nieuwe secretaris van de Willemsfondsafdeling en tevens ook de nieuwe boekbewaarder. Hij is geboren te Ieper op 15 december 1879. Hij studeerde aan het gemeentelijk college. Wij vinden hem terug als leerling van het « Collège de l'Union » wanneer het gemeentelijk college opgedoekt wordt. In de bijzondere prijskamp in de Nederlandse taal zal hij als leerling van de derde klasse der moderne humaniora de eerste plaats met tachtig procent der punten behalen op negentig deelnemers.

Uit zijn verslag van 1901-1902 vernemen wij dat de bibliotheek heropend werd op 16 maart 1902. De boekerij bevat 356 boekdelen en is ondergebracht in het lokaal « Het Zilveren Hoofd » in de Rijselstraat. Het publiek kan er terecht op zondag van 10.30 u. tot 11.30 u. Verder beschikt de boekerij ook nog over 71 boekdelen in bewaring gegeven en toebehorende aan de Jonge Wacht van het Willemsfonds. De volksboekerij blijft een voorname post op de begroting van de Ieperse Willemsfondsafdeling. In die tijd wordt er nog met centiemen gecijferd. Ook past het hier het werk van Van den Driessche aan te halen dat hij geleverd heeft voor zijn oud-leraar A. Blyau. Op het ogenblik dat Van den Driessche secretaris was, zocht hij ook voor Blyau oude Ieperse volksliedjes op. Evenmin als zijn oud-leraar heeft hij de publicatie van het volledige werk niet mogen beleven. De eerste wereldoorlog brak uit en naarmate de maanden verstreken, kwam het front dichterbij Ieper te liggen. Op 19 april 1915 vond Van den Driessche de dood toen zijn woning in de De Haernestraat door Duitse bommen getroffen werd. Enkele weken later werd hetgeen van de Ieperse bevolking nog overgebleven was op transport geplaatst naar Frankrijk. De Kattestede zou haar volledige verwoesting tegemoet gaan.

Op 1 oktober 1933 wordt opnieuw een bibliotheek van het Willemsfonds te Ieper opgericht. Zij is toegankelijk op woensdag en vrijdag telkens van 17 tot 19 uur. Op 1 september 1935 bedraagt de boekencollectie 817 werken, waarvan er 29 door private personen werden geschonken. Wanneer Maurice Dehem, de eerste naoorlogse bibliothecaris, zijn jaarverslag opmaakt, kan hij gewagen van 2.424 uitleningen. Honderd en tien mannen, zeven en dertig vrouwen en honderd kinderen komen naar de Seminariestraat nr 1 om boeken. De boekerij zal enkele malen van adres veranderen.

Gedurende de mobilisatie in 1939 en 1940 bezorgde het WILLEMSFONDS lektuur aan onze soldaten. De oproep daartoe in de pers gelanceerd, werd op buitengewone

wijze beantwoord. Zelfs koningin Elisabeth van België verleende als blijk van waardering een financiële steun aan dit werk. Tijdens de mobilisatie en later aan soldaten in krijgsgevangenschap werden er in totaal 80.000 werken opgestuurd.

WILLEMS - FONDS ● IEPER

Het Boek van den Soldaat

Het Willems-Fonds Ieper zendt U dit boek : moge die lectuur U enkele genoeglijke uurtjes verschaffen en de verveling van het soldatenleven verdrijven !
Gelief het boek niet te bevuilen. Werp het niet weg na de lezing, maar zend het ons terug. ZOODRA WIJ HET ONTVANGEN HEBBEN ZENDEN WIJ U EEN ANDER WERK.

Het zal dus van U afhangen of wij U op deze wijze nog veel boeken zullen laten geworden !

Hier volgt het adres voor de terugzending na de lezing :

BOEKERIJ WILLEMS-FONDS

Lokaal " Concordia "

Seminariestraat, 1 IEPER.

Drukk. Jérôme Neysens, Lange Meersch, 6. Ieper — Tel. 26

Ook de Willemsfondsafdeling Ieper hielp aan dit prachtig werk mede. Getuige hiervan is het afgedrukt berichtje dat aangetroffen werd in een der boeken uit de thans nog bestaande Willemsfondsbibliotheek.

Tijdens de tweede wereldoorlog is de heer Raymond Demeyere — de man die de Jeugdkring stichtte in de schoot van de Willemsfondsafdeling — de bibliothecaris. Net als in de jeugdkring verricht hij hier baanbrekend werk. De heropening van de bibliotheek is voorzien voor de maand oktober 1940. Lokaal en boeken hebben heel wat te lijden gehad van de bezettende soldaten. Voorlopig zullen op zondag van 10 tot 12 boeken uitgeleend worden. In augustus 1941 verhuist de bibliotheek een eerste maal. Zij wordt ondergebracht in het lokaal « Spaarzaamheid » Elverdingestraat. De heropening van de bibliotheek is voorzien op zaterdag 30 augustus. Twee uitleeningsdagen worden in het vooruitzicht gesteld op donderdag en zaterdag telkens van 18 u. tot 20 uur. Het boekenbezit van de bibliotheek bedraagt 2018 werken en de uitleeningen zijn opgelopen tot 4538.

Kort nadien zal de bibliotheek een nieuw adres kennen. Voor het werkjaar 1946 bevindt de bibliotheek zich in de De Haernestraat nr. 28. Van overheidswege rijzen er evenwel bezwaren op en het is opnieuw uitzien naar een ander lokaal. Ditmaal wordt het de Kaaistraat met de heer Honoré Salomé als bibliothecaris.

De Willemsfondsboekery heeft in haar geschiedenis ook een vrouw als bibliothecaris gehad. Zulks blijkt uit het jaarverslag van 1954, waarin wij de bibliotheek gehuisvest zien in de Surmont de Volsbergestraat nr. 42. De boeken worden uitgeleend door mevr. Van Gelderen Suzy, echtgenote van dr. Cornet, voorzitter van de Willemsfondsafdeling Ieper.

Na mevr. Cornet-Van Gelderen komen nog als bibliothecaris Werner Bogaert, Willy Ghisquiere en Paul Cardoen. Ondertussen is de bibliotheek teruggekeerd in de Seminariestraat nr 1 waar zij nog steeds toegankelijk is op ma. 16.30 - 18.30 u. - wo. 16.30 - 18.30 u. - zat. 9.30 - 11.30 u.

Thans bedraagt het boekenbezit van de Willemsfondsbibliotheek 3575 werken. Pas sedert een viertal jaren kan echt van een serieuze aanwinst gewaagd worden, sedert het gemeentelijk boekenfonds een feit geworden is. Ongeveer op datzelfde tijdstip werd de Willemsfondsbibliotheek ingeschakeld in het interbibliothecair leenverkeer. Jaarlijks ontvangt de bibliotheek tussen de tweehonderd en driehonderd boeken, alle non-fiction werken. Ook bij de provinciale bibliotheek te Brugge is de Willemsfondsbibliotheek Ieper geen onbekende. Hier werden eveneens in de afgelopen jaren meer dan eens waardevolle geschiedkundige werken ontleend. Doch op haar beurt heeft de Willemsfondsbibliotheek zich bij de provinciale bibliotheek weten verdienstelijk te maken. Gevolg gevend aan een rondschrijven van deze laatste heeft de Willemsfondsbibliotheek steeds elke culturele activiteit uit het Ieperse gemeld zoals boeken die in eigen beheer worden uitgegeven ; fonoplaten die door een of ander zang-

koor worden op de markt gebracht en tentoonstellingen. Kiespamfletten die uitgegeven worden ter gelegenheid van verkiezingen werden ook steeds door de Willemsfondsbibliotheek aan de provinciale bibliotheek bezorgd.

Vanaf 19 januari 1976 is Denolf Willy bibliothecaris. Is het toeval of niet, maar net als de allereerste boekbewaarder - het woord bibliothecaris werd toen nog niet gebruikt - is hij ook de secretaris-penningmeester van de afdeling. Samen met voorzitter Henri Melis zetelt hij in de beheerraad van de bibliotheekvereniging van het Willemsfonds. De Willemsfondsbibliotheek van Ieper kan nog moeilijk een onbekende bibliotheek genoemd worden ; want Denolf zetelt ook nog in het provinciaal coördinatiecomité voor de openbare bibliotheken van de provincie West-Vlaanderen.

De huidige bibliothecaris Willy Denolf, is een man die zich met hart en ziel inzet voor de bloei van de bibliotheek. Als gediplomeerd bibliothecaris bezit hij een belangstelling voor alles wat literatuur aanbelangt en bezit hij een grote leeservaring. Onder zijn impuls is de boekencollectie met heel interessante werken aangevuld. W. Denolf is eveneens secretaris van de Stedelijke Culturele Raad en vertegenwoordigt er het Willemsfonds.